

Forhold i den Lønningsstigning, der har fundet Sted i Tidens Løb. Man begyndte i Aarhundredets Begyndelse med 40 Kr., men naar man ser hen til Værdien af de Naturalier, som Jordemødrene fik den Gang, havde de 40 Kr. lige saa meget at bethede den Gang, som de 130—60 Kr. nu, hvilket jo er den Lønning, Ministeren vil unde dem. I 1856 gik man til 60 Kr., i 1875 til 100—120 Kr., og det vil man nu give en passende lille Forhøjelse, nemlig til 130—160 Kr. Jeg har egentlig megen Sympati for Underændringsforslaget Nr. 2, men jeg mener ligesom den sidste ærede Taler, at en Forhøjelse til 130—160 Kr., naar man følger den historiske Udvikling, maa siges at være nogenlunde passende og tidssvarende. Jeg har dog ogsaa nogen Betænkelighed ved straks at give Hartkornet en saa overordenlig stærkt forhøjet Værdi, som det uægtelig vilde være at gaa til 220 Kr. Jeg kunde maaſte gaa med dertil, dersom det ærede Medlem (Knudsen) samtidig havde foreslået, at den forøgede Værdi skulde have været udredet af Statskassen; thi da vilde den have været af forsvindende Betydning; og det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem ifølge sin Opfattelse af, at det er et Samsundspørgsmaal — hvad jeg er ganske enig med ham om — burde have stillet et saadant Forslag, og han kunde have gjort det med saa meget større Grund, som Distriktslæger, Fysici og Sundhedsplejen helt igennem dels lønnes, dels støttes af Statskassen. Der havde altsaa i det hele taget været god Grund til ogsaa at lægge denne lille Forhøjelse over paa Staten. Jeg kan kun tænke mig en Grund til, at man ikke har syntes om at gaa den Vej, og det er, at det var alt for lidet at behyrde Statskassen med og give den Ulejlighed med at fordele. Altsaa, Endringsforslaget Nr. 1 kan jeg ikke stemme for, men efter Omstændighederne heller ikke for Endringsforslaget Nr. 2. Jeg holder mig i det Stykke ligesom min ærede Kollega, det ærede 3dje Medlem for 11te Kred (P. A. Peterſen) til Ministerens Forslag som en passende Forhøjelse, sammenholdt med den Takstforhøjelse, som jo alle ere enige om, at de skulle have; men som jeg ganske vist mere mener er af Navn end af Gavn; jeg

tror, at den har mere nominal, end egentlig reel Betydning.

Derimod tiltræder jeg Endringsforslaget under Nr. 3, at Ordet „kan“ skal udgaa. Det forekommer mig nok, at naar en Jordemoder har gjort 10 Aars god Tjeneste og har faaet sit Lønningsstillæg, kan hun vel ogsaa nok efter 15 Aars Forløb antages at gøre god Tjeneste og have Krav paa at faa de 80 Kr. Man sætter jo dog ikke saadanne Betingelser ind andetsteds; til Bestillingsmænd af mange forskellige Arter giver man jo Alderstillet uden Betingelser, og hvorfor saa ikke ogsaa gøre det her? Altsaa, jeg tiltræder, at dette Ord „kan“ skal udgaa, thi have de først gjort 10 Aars god Tjeneste, antager jeg ogsaa, at de ville vedblive at gøre det i de 15 Aar. Det skulde da være mærkeligt, naar vedkommende beholder sit Helbred, om hun saa pludselig blev lige-gyldig i den følgende Tid; og beholder hun ikke sit Helbred, eller Alderen trykker hende, kommer hun jo paa Pension. — Jeg har endnu en Grund til at anbefale, at det Ord „kan“ skal udgaa, idet jeg er overbevist om, at det vil give Anledning til mange Debatter i Amdsraadene; og disse Jordemoderdebatter optage allerede nu en god Del Tid, og jeg ønsker ikke, at Amdsraadene skulle spilde mere af deres kostbare Tid. Den ærede sidste Taler troede, at Amdsraadene ikke vilde give denne Forhøjelse af 80 Kr. Jeg tror imidlertid, at det kun vil være undtagelsesvis, at det ikke sker; som Regel ville de give den, men der vil være en Mængde Forhandlinger derom, som jeg tror, kunde anvendes bedre. Jeg ønsker heller ikke at give det Mistillidsvotum til Jordemødrene, som vilde ligge deri, at Ordet „kan“ blev staaende; jeg ønsker dem paa dette Omraade stillede lige med Bestillingsmænd — jeg vil ikke sige Embedsmænd, men Bestillingsmænd overhovedet — hvor Alderstillet gives ubetinget. Altsaa, Endringsforslaget under Nr. 3 kan jeg anbefale.

Det ærede 3dje Medlem for 11te Kred (P. A. Peterſen), som har stillet Endringsforslaget Nr. 5, har haft meget god Grund til det. Jeg kan forstaa, at man i Aarhundredets Begyndelse kunde sige: Lad det rette sig efter Hartkornet; thi da var det sociale Liv ikke saa udviklet, som det siden er